

BREVIARIUM ROMANUM

EX DECRETO
SS. CONCILII TRIDENTINI RESTITUTUM

S. PII V PONTIFICIS MAXIMI JUSSU EDITUM
ALIORUMQUE PONT. CURA RECOGNITUM

PII PAPÆ X AUCTORITATE REFORMATUM

*cum nova versione Psalterii
Pii Papæ XII auctoritate editi*

PARS AUTUMNALIS

De concessione pontificis Nostris Joannis Henricus Gottmer Breviarium Romanum editionem in pars secundam illa nova Psalterio integrum ex imprimendam curavit.

Cum autem Censoris Nocti testimonio comparsis sumus hanc quamcumque parte in duas autumnales Bavariorum Romanorum a famulis confitentes. Godefridum & Dyoniso affatus. Pii Papæ X et aliorum litterarum superadductis, hanc partem autumnales ut etiam in primis etiamque licentiam impetravimus.

In quorum fidem in Novo Breviario, zecimo extra ad scriptas atque majori Nobis sigillo impresso expediri jussimus.

SUMPTIBUS
JOANNIS H. GOTTMER
HARLEMI

PRINTED IN HOLLAND

OFFICIA PROPRIA
DIECESIS MONASTERIENSIS
PARS AUTUMNALIS

Die 4 Septemboris

SANCTÆ IDÆ

Viduæ

Duplex

Omnia de Psalterio et Com-
muni non Virginum, præter
sequentia:

IN I VESPERIS

V. Spécie tua et pulchri-
tudine tua. **R.** Inténde,
próspere procéde, et reg-
na.

Ad Magnif. Ant. Símile
est regnum cælorum * hó-
mini negotiatóri quærénti
bonas margarítas: invénta
una pretiosa, dedit ómnia
sua, et comparávit eam.

Oratio

Deus, qui beátæ fá-
mulæ tuæ Idæ in-
ter mundi hujus
pericula sic vívere præsti-
tisti, ut a mandatórum
tuorum observántia nullá-
tenus ánimum revocáret:
concéde propítius; ut, ejus
exémpla sequéntes et vitia

cuncta respuéntes, regno,
quod ipsa promeruit, æté-
no pérfrui mereámur. Per
Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

In II Nocturno

Lectio iv

Ida in Ripuária parénti-
bus summa nobilitáte
claris nata, jam ab infántia
ad pietatis stúdia ingénita
quadam inclinatióne trahe-
báatur; oriúnda enim erat
de génere sanctárum Vír-
ginum Gertrúdis et Odiliæ.
Cárolo Magno eo témpo-
re, quo Ida domi commo-
rabáatur, expeditiόnem con-
tra seditiósos Gallos occi-
dentáles moliénte, dux
quidam inter álios West-
faliæ próceres exercítui
præfектus, Egbértus nómi-
ne, æger in domo patérra
Idæ remánsit, quem pia
múlier caritáte christiána
fovit atque curávit. Egbér-
tus vero hac Idæ miseri-
cória in admiratióne non

¹ Propr. Diœc. Monast. P. Autumn.

minus, quam in amorem raptus, valetudine recuperata, eam a parentibus et rege uxorem impetravit, ac deinde praediis opibusque a Carolo adiunctus, in patriam Westfaliam ad Luppiam flumen deduxit. Quia in via ab Angelo in somno admonita est Idæ, ut in loco, quo tum dormiret, quique olim Hirufeld dicebatur, hodie vero Herzfeld, domum Deo aedificaret. Cui admonitioni obsequens, ecclesiam condidit, eique postea Bergenum sacerdotem, qui Idam de patria secutus erat, praeficiendum curavit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dexter tua. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intende, et prospere procede, et regna. **Et.**

Lectio v

In matrimonio autem pia matrona Idæ uxoris matrisque muneribus fidelissime perfungens Deo etiam, quæ Dei erant, optimè novit reddere. Ut sedula Martha safagébat quidem in viro diligendo, prole educanda, rebus domesticis procurandis; sed

nihilominus a pedibus Domini non recedebat, optimam sibi partem eligens: mulier vere fortis, et suis splendore virtutum præfulgens, et ad fidem alliens infideles. Egberto pie defuncto, Idæ vidua ad ecclesiam Herzfeldiensem se recépit, ubi in portico juxta ecclesiam erecta, vitam quasi monasticam transigeret. Vilibus induta vestibus, tenui contenta victu, operibus pietatis et caritatis totam se dedit. In contemplanda morte ita fuit assida, ut loculum lapideum in cella sua collocarit, quo ad perennem rerum novissimorum meditationem excitaretur. Facultatibus, quæ ei supererant, sic utebatur, ut præfatum loculum binis quotidianis vicibus variis alimento esculentisque compleret, quæ deinde egensis pauperibusque ad cellam concorrentibus materna quasi caritate distribuebat.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propreterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. **Propterea.**

Lectio vi

Sub finem vitae Dominus famulam suam longa molestaque ægritudine probavit, quam summa patientia toleravit. Horam ultimam praesentis Bergenum sacerdotem, fidem in via virtutis ducem, aliosque servos Dei ad se convocatos lacrimis profusis obsecravit, ut felicem e vita decessum a Deo sibi impetrarent. Quibus deinde orantibus, venerabilis femina Idæ, meritis plena, animam caeléstibus agminibus mox inserendam redidit Creatori, pridie Nonas Septembribus anno salutis octingentesimo vigesimo quinto. Corpus ejus in praedicto loculo lapideo conditum est. Famulæ suæ sanctitatem Deus compluribus miraculis ad ejus sepulcrum patratis manifestare dignatus est, quorum fama permotus, Duodo, decimus Monasteriensis Ecclesiæ Episcopus, magna cum pompa sacra ossa et monumeno sáxeo sublata et in scrinio pretioso condita in altari honorifice reposuit, frequente Clero populoque astante hymnique cantante. Haec sacrarum reliquiarum eleva-

tio anno nongentésimo octogésimo, sexto Kalendas Decembres facta, hac ipsa die quotannis ad præsens usque tempus, sicut et dies natális ab Ecclesia Herzfeldensi summa solemnitate magnoque confinium concursu celebrantur. Intercessio hujus beatæ viduae a mátribus præsertim imploratur, quæ frequentes ad sepulcrum ejus quavis feria tertia cum párvulis convénient, quos, sacro peracto, ad sacerdotem addúcunt sub invocatione beatæ Idæ benedicéndos.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritudo: * Múlier timens Deum, ipsa laudabitur. **V.** Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis operæ ejus. **Múlier.** **Glória Patri.** **Múlier.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Simile est, de Communi non Virginum.

AD LAUDES

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Bened. Ant. Date ei * de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus.

Oratio

Deus, qui beátæ fámulæ tuæ Idæ inter mundi hujus pericula sic vivere præstítisti, ut a mandatórum tuórum observántia nullátenus ánimum revocáret: concéde propítius; ut, ejus exémpla sequéntes et vía cuncta respuéntes, regno, quod ipsa promeruit, ætérno pérfrui meámur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

V. Diffusa est gráta in lábiis tuis. **R.** Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Et fit Commemoratio sequentis:

Ant. Sacérdos et Póntífex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

Da, quásimus, omnípotens Deus: ut beáti Lauréntii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda

solémnitas, et devotónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Die 17 Septembri

S. LAMBERTI

Episcopi et Martyris

Duplex

Omnia de Psalterio et Communi unius Martyris, præter sequentia:

IN I VESPERIS

V. Glória et honore coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super opera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non timuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

Deus, qui sanctam nobis hujus diéi solemnitátem in beáti Lambérti, Martyris tui atque Pontíficis, passióne honorábilis fecísti: adéstó familiæ tuæ précibus et da; ut, cuius festa celebrámus, ejus patrocínii adjuvémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Gaudent in cælis animæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secú-

AD MATUTINUM**In II Nocturno**

E vita per Godescalcum Diac. Leodiens. coæv. et Monum. apud Bolland.

Lectio iv

Lambértus, sive Landbératus, nóbili génere Trajécti ad Mosam natus, a púero sacris littoris per prudentíssimos magíistros imbútus fuit. Ætate matúrior sancto Theodárdo, Epíscopo Trajecténsi, ut plénius eruditetur, commendátus est: post ejus necem pópuli stúdio in Trajecténsi Episcopátu succéssit, cum ómnium ánimos caritáte, castitáte, humilitáte, rerum divinárum stúdio, sapiéntia, et moderatione sibi conciliáasset.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. **Et.**

Lectio v

Childerico, apud quem summo loco fúerat, interfécto, ipse páriter impiórum fráudibus de sede episcopálí dejéctus, in mo-

nastérium Stabulénsē se
recépit, novíssimus órdine,
sed primus sanctitáte, po-
strémus númerō, sed præ-
cípuus devotiónis stúdio.
Cum aliquándo noctis tém-
pore ad solitáriam oratió-
nem pérgeret, et exórtō
citra ejus culpam strépitu
fratres excitaréntur, jus-
sus a monastérii Patre ad
crucem sub dio eréctam
oráre, frigore sævissimo
constríctus, et nive coo-
pértus, tándiu expánsis
mánibus orans perseverá-
vit, donec recordátus Ab-
bas sanctum revocáret, et
provolutus ad pedes de-
precaréntur. Septénnium il-
lic sanctissime transége-
rat, cum jubénte Pipino
Heristallénsi, Duce Francó-
rum, magno cum honóre
sedi suæ restitúitur.

R. Desidérium ánimæ
ejus tribuísti ei, Dómine,
* Et voluntáte labiòrum
ejus non fraudásti eum.

V. Quóniam prævenisti
eum in benedictiōníbus
dulcéinis: posuísti in cá-
pite ejus corónam de lápi-
de pretioso. **Et.**

Lectio vi

Omnibus deinceps bo-
ni pastórīs pártibus
egrégie perfúnctus est, et
Taxandriam, quæ a térito

ab urbe Trajecténsi mil-
liari ad Mosæ et Váhalis
confluéntem extendebátur, et
gentilitatis erróribus ad
Christum convértit. Inno-
cens occísus est jussu Do-
dónis, qui dum armatórum
cohórtē stipátus, in sancti
Episcopi domum in villa
Légia, quæ Leódium est,
írruens, óbviós quosque in-
terficeret, Lambértus, qui
in cubículo prostrátus, et
expánsis in modum crucis
mánibus orábat, sagitta
transverberáta est. Cor-
pus ab amícis et fámulis,
qui cædem eváserant, Tra-
jéctum delátum, ibidem
sepultum est, anno Dómi-
ni septingentésimo octávo.
Cum autem locus cædis
frequéntibus a Deo mirá-
culis illustraréatur, sanctus
Hubértus post annos non
multos sacrum pignus Leó-
dium tránsstulit: et Lambé-
rtus débitum sanctis
Martýribus honórem con-
secútus est.

R. Stola jucunditatis in-
diuit eum Dóminus: * Et
corónam pulchritúdinis pô-
suit super caput ejus. **V.**
Cibávit illum Dóminus pa-
ne vitæ et intelléctus: et
aqua sapiéntiæ salutáris
potávit illum. **Et.** Glória
Patri. **Et.**

In III Nocturno Homilia in
Evangelium Si quis venit, de
Communi unius Martyris 1
loco.

Pro Impressione sacrorum
Stigmatum S. Francisci:

Lectio ix

Francíscus singulári pri-
vilégio retroáctis sâ-
culis non concéssó insignít-
us appáruit, cum sacris
Stigmátibus decorátus de-
scéndit de monte, secum
ferens Crucifixi effigiem,
non in tábulis lapideis vel
lignéis manu figurátam ar-
tificis, sed in carnēs mem-
bris descíptam dígito Dei
vivi. Quóniam sacramén-
tum regis seraphicus vir
abscondere bonum esse
óptime norat, sécreti regá-
lis cóncius, signácula illa
sacra pro víribus occultá-
bat. Verum, quia Dei est
ad gloriā suam magna
reveláre quæ facit, Dómi-
nus ipse, qui signácula illa
sécrète imprésserat, mi-
rácula quædam apérte per
ipsa monstrávit, ut illórum
occulta et mira vis Stig-
matum manifésta patéret
claritaté signórum. - Por-
ro rem admiráibilem ac
tantópere testátam atque
in pontificiis diplomátiibus
præcipuis lágibus et fa-
vóribus exaltátam, Bene-

díctus Papa undécimus an-
niversária solemnitáte ce-
lebrári vóluit; quam póste
ea Paulus quintus Pónti-
flex Máximus, ut corda fi-
délium in Christi crucifíxi
accenderéntur amórem, ad
univérsam Ecclésiam pro-
pagavit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

V. Justus ut palma flo-
rébit. **R.** Sicut cedrus Lí-
bani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit
* ánimam suam in hoc
mundo, in vitam ætérnam
custódit eam.

Oratio

Deus, qui sanctam nobis
hujus diéi solemnitá-
tem in beáti Lambérti,
Mártir tui atque Pontífi-
cis, passióne honorábilem
fecisti: adéstó familiæ tuae
précibus et da; ut, cujus
festa celebrámus, ejus pa-
trocinis adjuvémur. Per
Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio Ss.
Stigmatum S. Francisci:

Ant. Euge, serve bone et
fidélis, quia in pauca fuísti
fidélis, supra multa te
constítuam, intra in gáu-
dium Dómini tui.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui, frigescénte mundo, ad inflammándum cor da nostra tui amoris igne, in carne beatissimi Francisci passiónis tuæ sacra Stigmata renovásti: concéde propítius; ut ejus méritis et précibus crucem júgiter ferámus, et dignos fructus poenitentiæ faciámus: Qui vivis et regnas.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, ut in Breviario.

Et fit Commemoratio præcedens:

Ant. Qui vult venire post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui sanctam nobis hujus diéi solemnitatē tem in beati Lamberti, Mártyris tui atque Pontificis, passióne honorabilem fecisti: adésto familiæ tuæ précibus et da; ut, cuius festa celebrámus, ejus patrociniis adjuvémur. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Commemoratio Ss. Stigmatum S. Francisci:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

V. Signásti, Dómine, servum tuum Franciscum. **R.** Signis redemptiónis nostræ.

Oratio Dómine Jesu, ut supra.

Die 25 Septembbris
S. HILDEGARDIS
Virginis
Duplex

Omnia de Psalterio et Com muni Virginum, præter sequentia:

In II Vesperis B. Mariæ Virg. de Mercede fit Commemoratio sequentis:

Ant. Hildegárdis prophetissa, Spíritus Sancti splendóribus illustráta, vias Dómini revelávit.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. **R.** Inténde, próspera procéde, et regna.

Oratio

Deus, qui beatam Hildegárdem Virginem tuam donis cælestibus decorásti: tríbue, quæsumus; ut, ejus vestigiis et documen tis insistentes, a præ-

séntis sǽculi calígine ad lucem tuam delectábilem transíre mereámur. Per Dóminum nostrum.

In I Vesperis, quando dicenda sint, dicitur Hymnus Salve, nostra, ut habetur in II Vesperis 13*.

In II Nocturno

Lectio iv

E Breviario Monastico Ordinis S. Benedicti

Hildegárdis in Palatiná tu inferiore, ex patre Hildebérto, matre Mechtilde, géreris nobilitáte ac pietatis fama conspícuis orta, ténera in ætate miris jam visiónibus illustráta désuper, spretis mundi hujus oblectaméntis, octénnis sub regimine agnátæ suæ Juttae, sanctissimæ Abbatissæ, in montem sancti Disibodi consepeliénda Christo secéssit. Monásticum dein institútum professa, admirándis paulo post divinæ gratiæ signis innótuit. Contínuo fere acutissimis excócta aegritudínibus, patiéntiæ exémplum ita univérsis exhíbuit, ut tota ipsius vita Christo confixa cruci, quædam diúltini fúerit imágó martyrii. E vivis sublata beáta Jutta, Hildegárdis

licet renítens in ejus loco suffécta est. Quo in múnere sorórum necessitatibus ómnibus, eárum máxime quæ conscientia utcúmque laborábant, peramánter providéque consulébat. Cum autem ejus monastérium nímiam moniálium numerositatē ut cáperet, jam esset insufficiens, ad álium montem, a sancto Rupérto nuncupátum, cum plúrimis ex illis conténdit, ibique sedem fixit Abbatiálem. Quadraginta círciter annos nata ígneo túrbine ac lúmine prodigióso cælitus illápsa mirifice il lustráta, donum intelligéntiæ ac expositionis sacrárum Scripturárum singulári Dei beneficio accépit. Jussa item, voce ad ipsam e súperis emissa, quæ de cétero vidére et audire mererétur, sédulo scriptis mandáre, cum id detrectáret, a Númine cōgitur. Scribere proin aggredíssa, de posteritatē omni æternum méruit: libros quippe confécit exímios ac plane celéstes, ex quibus eam a Spíritu Sancto edóctam fuisse dignoscitur.

R. In caritaté perpétua diléxit Hildegárdem Dó-

minus: ideo attraxit eam ab infântia, et duxit in solitudinem: * Et locutus est ad cor ejus. **V.** Sponsavit eam sibi in sempiternum in fide et in misericordia. **Et.**

Lectio v

Prophetiae afflata spiritu, multis ad se ex diversis et remotissimis regionibus confluenter mira omnino prædicébat, eorumque cogitationes et occultiora cordium secreta inspiciebat: quosdam etiam perversa vel fraudulenta mente ad se accedentes redarguebat; qui correpti et emendati, ad saniorum animum illico redire cogebantur. Nemo ad illam umquam se contulit, qui ejus salutariibus monitis instructus, cum vitæ melioris propórito non recésserit. Divino interea saepius impulsa Spíritu, Colóniam, Trévirim, Metas, Herbipolim, Bambérgam, aliisque loca diversissima, apostólico zelo exacerbans ádiit, et quæ sibi divinitus fuerant revelata, Deo præcipiente audentissime annuntiavit. Hæréticos verbis ac scriptis stupenda auctoritate et grá-

tia confutavit ac profligavit: Catharorum imprimitis pestilentissimam hæresim, quæ tunc in aliquibus Germaniæ provinciis fautores suos habébat, nec non repullulascéntem Berengárii errórem doctissimo libro sanctissima mulier elusit atque convicit. Illam mellifluus Doctor Ecclésiae sanctus Bernárdus tanti fecit ejusque divina scrip- ta ea prosecútus est veneratio, ut ipso potissimum agente a detractiōnibus adversantium vindicata, etiam a Summo Pontifice Eugénio tertio, in Concilio Trevirensi, Cardinálibus et Episcopis multis præséntibus, publica fuerint sententia confirmata.

R. Placébat sibi in infirmitatibus et angustiis pro Christo: * Et variis licet languoribus vexata, omnibus, qui in pressura erant, caritatis solátiū impen- débat. **V.** Cum infirmabatur, tunc potens erat. **Et.**

Lectio vi

Ecclésiae dénius univer- sæ, assiduis labóribus, et sanctissimæ vitæ exémplo mirum in modum consuluit; ita nempe ut Eugenius tertius, tresque sub-

sequentes Románi Pontífices, Episcopi non pauci, Imperatōres, aliisque summi Príncipes Galliæ, Germaniæ, Italiæ, atque sanctissimi quivis et eruditissimi viri, in gravissimis quibusque negotiis, illius consilium exquirerent, ejusque præcibus Románam Ecclésiam, Impérium, et suam quisque provinciam ac séipsum commendarent; dénius post innúmera virtutum ac sciéntiae divinitus infusa insígnia, cælestium revelationum et miraculorum grátia illústris, anno ætatis suæ octogésimo secundo, cum mortis suæ horam a Deo móniita prædictisset, migravit ad Sponsum décimo quinto Kalendas Octóbris, anno Dómini millésimo centésimo septuagesimo nono: vere ac mérito ingens vocata sexus muliebris, immo Germániæ, Ordinis sancti Benedicti et Ecclésiae miraculum, atque orbis universti oráculum. Ejus sacrum corpus in ecclésia primum sancti Ruperti juxta Bingam conditum, dein bello tricennali Colóniam asportatum, postremo in Ecclésiam Eibin-

gén sis monastérii ab ipsa fundáti translátum est, ubi anno salutis millésimo octingentésimo quinquagésimo séptimo solémniter re-cognitum, summa fidélium veneratio cólitur.

R. Apparuérunt cælestes spíritus, qui Hildegárdem ad Agni nuptias invitabant, dicentes: * Veni, Dómina, quia te expéctant cæli delíciae. **V.** Veni de Líbano, sponsa; veni de Líbano; veni, coronáberis. **V.** Glória Patri. **V.** Veni,

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secundum Matthéum

Lectio vii Cap. 25, 1-13

In illo tempore: Dixit Jesus discípulis suis parabolam hanc: Símile erit regnum cælorum decem virginibus: quæ accipiéntes lámpades suas, exierunt óbviā sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Episcopi

De S. Virginit. c. c. 25, 29, 30

Pérgite itaque, Sancti Dei, púeri ac puéllæ, mares ac féminæ, cælibes ac nuptæ; pérgite perseverantes in finem. Laudáte Dóminum dulcius, quem

cogitatis uberiorum; sperante felicius, cui servitis instantius; amante ardenter, cui placetis attentius. Lumbis accinctis et lucernis ardenteribus exspectate Dominum, quando veniat a nuptiis. Vos afferetis ad nuptias Agni canticum novum, quod cantabitis citharis vestris, quale nemo poterit dicere nisi vos. Sic enim vos vident in Apocalypsi quidam, praeter ceteros dilectus Agno, qui discubere super pectus ejus solitus erat, et liberat et eructabat mirabilia super caeléstis Dei Verbum.

R. Cum beatá Hildegárdis vehementer cuperet dissolvi, et esse cum Christo, apparet ei Sponsus, quem diligebat: * Qui eam ad caeléstem thalamum traduxit. **V.** Quae est ista, quae ascendit de deserto, deliciis affluens, innixa super diléctum suum. **Qui.**

Lectio viii

Vos Agnum sequimini tenendo perseveranter quod voluistis; ardenter facite cum potestis, ne virginitatis bonum a vobis perire, cum facere nihil potestis, ut redeat. Videt vos cétera multitudo

fidélium, quae Agnum ad hoc sequi non potest; videbit, nec invidet, et collaudando vobis, quod in se non habet, habebit in vobis. Præsumite itaque, fidite, roboramini, permanete, qui vovetis et redditis Domino Deo vestro vota perpetuae continentiae, non propter præsens sæculum, sed propter regnum cælorum.

R. O Sponsa Christi nobilis! O mater venerabilis! intercede pro nobis ad Dominum, Regem Angelorum, quem semper puro corde dilexisti, in cuius amplèxibus sine fine permanes: * Ut remittat nobis omnia, quæcumque in ipsum peccavimus: **V.** Tribuens nobis fervorem amoris sui sanctissimi, et post hoc exsilium mansiōnem caeléstis habitaculi. **Ut.** Glória Patri. **Ut.**

Lectio ix

Vos étiam, qui hoc nondum vovistis, qui potestis capere, capite; perseveranter currite, ut comprehendatis. Tollite hóstias quasque suas, et introite in atria Domini, non ex necessitate, sed potestatem habentes vestram vo-

luntatis. Cogitate quidquid illud est: In muro ejus locum nominatum, meliorem multo quam filiorum atque filiarum. Cogitate illic nomen aeternum. Quis explicat quale nomen erit? Quidquid tamen erit, aeternum erit. Hoc credendo et sperando et amando potuistis coniugia, non devitare prohibita, sed transvolare concessa. Te Deum laudamus.

AD LAUDES

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Bened. Ant. O dignissima Christi sponsa! * quam lux prophetiae illustravit, zelus apostolicus inflammavit, láurea virginum coronavit, divini amoris incendium consummavit.

Oratio

Deus, qui beatam Hildegárdem Virginem tuam donis caeléstibus decorasti: trubue, quæsumus; ut, ejus vestigiis et documentis insistentes, a præsentis sæculi caligine ad lucem tuam delectabilem transire mereamur. Per Dominum nostrum. Sic bella nos quot ingrunt Da, te favente, fundere, Virtutis almæ ac sémitam Vultu sereno currere.

Alat repóstam méntibus
Fidem supérna cáritas;
Mores adórnnet áureos
Intemerata cástitas.

IN II VESPERIS

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Non enim qui seipsum comméndat, ille probatus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

Salve, nostra tu glória,
Exemplar es quæ Virginum!

Audi benigna súpplices
Tibi canentes canticum.

O virgo, quae mirabilis
Vixisti amoris victima,
Et nunc beáris fulgidis
Cæli recépta sedibus.

Vitæ per æquor türbi-
dum
Tuos clientes dirige,
Nobisque amicum cóm-
para,
Cui te revinxit grátia.

Sicut dolos intérrita
Vicisti, et artes hóstium,
Et robur in discrímine
Sumens, nitébas púlchrior:

Sic bella nos quot in-
gruunt

Da, te favente, fundere,
Virtutis almæ ac sémitam
Vultu sereno currere.

*Summo Parénti ac Filio
Tibique, Sancte Spíritus,
Sit laus, potésta, glória,
Per sempitéra saécula.
Amen.

V. Diffusa est grácia in
lábii tuis. R. Propterea
benedíxit te Deus in aetér-
num.

Ad Magnif. Ant. Súbve-
ni nobis, * Hildegárdis vir-
go sanctissima, aetéri regis
sponsa, in cujus aula
splendéscis sicut stella ful-
gentissima.

Oratio

Deus, qui beátam Hil-
degárdem Vírginem
tuam donis cælestibus de-
corásti: tríbue, quésumus;
ut, ejus vestigiis et docu-
méntis insisténtes, a præ-
séntis saéculi caligine ad
lucem tuam delectabílem
transíre mereámur. Per
Dóminum nostrum.

Et fit Com. sequentis:

Ant. Istórum est enim
regnum cælórum, qui con-
tempserunt vitam mundi,
et pervenérunt ad præmia
regni, et lavérunt stolas
suas in sanguine Agni.

V. Lætámini in Dómino
et exsultáte, justi. R. Et
gloriámini, omnes recti
corde.

Oratio

Beatórum Mártyrum Cy-
priáni et Justínæ nos,
Dómine, fóveant continuá-
ta præsidia: quia non dé-
sinis propítius intuéri, quos
tálibus auxiliis concésseris
adjuvári. Per Dóminum.

Die 30 Septembbris
IN DEDICATIONE
ECCL. CATHEDRALIS

Duplex I classis cum Octava
communi

Ut in Breviario de Com-
muni Dedicationis Ecclesiæ.
In II Vesperis Dedicationis
S. Michaelis Archangeli fit
Commemoratio Dedicationis
Ecclesiæ, ut in Breviario.

Ad Laudes fit Commemo-
ratio S. Hieronymi Presb.,
Conf. et Eccl. Doct.:

Ant. Euge, serve bone et
fidélis, quia in pauca fuísti
fidélis, supra multa te
constituam, intra in gáu-
dium Dómini tui.

V. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas. R.
Et osténdit illi regnum
Dei.

Oratio

Deus, qui Ecclésiæ tuæ
in exponéndis sacris
Scriptúris beátum Hieró-
nymum, Confessórem tuum,
Doctórem máximum
providére dignátus es:

præsta, quásumus; ut,
ejus suffragántibus méritis,
quod ore simul et ópe-
re dúcuit, te adjuvánte,
exercére valeámus. Per
Dóminum nostrum.

In II Vesperis non fit Com-
memoratio S. Remigii Ep. et
Conf.

V. Infra Octavam et in die
Octava Antiphonæ et Psalmi
ad omnes Horas et Versus
Nocturnorum de occurrenti
hebdomadæ die, ut in Psal-
terio; reliqua ut in Feste, præ-
ter Lectiones, quæ in I Nocturno
dicuntur de Scriptura
occurrenti, in II et III singu-
lis diebus assignantur pro-
priæ.

Die 1 Octobris
DE II DIE INFRA OCT.
DEDIC. ECCL.
CATHEDRALIS

Semiduplex

IX Lectio de S. Remigio
Ep. et Conf., et fit ejus Com-
memoratio in Laudibus, ut
in Breviario.

Vespera de sequenti, Com-
memoratio præcedentis diei
infra Octavam.

Die 2 Octobris
SS. ANGELORUM
CUSTODUM

Duplex majus.

Omnia ut in Breviario.
Ad Laudes fit Commemo-
ratio Octavæ.

In Vesperis Commemoratio
sequentis, S. Teresiæ a Jesu
Infante Virg. et Octavæ.

Die 3 Octobris
SS. EWALDORUM
Martyrum
Duplex

Omnia de Psalterio et Com-
muni plurimorum Martyrum,
præter sequentia:

Ant. Istórum est enim
regnum cælórum, qui con-
tempserunt vitam mundi,
et pervenérunt ad præmia
regni, et lavérunt stolas
suas in sanguine Agni.

V. Lætámini in Dómino
et exsultáte, justi. R. Et
gloriámini, omnes recti
corde.

Oratio

Sanctórum Mártyrum
tuórum Ewaldórum
nos, Dómine, fóveat pre-
tiósa conféssio: et pia jú-
giter intercéssio tueátur.
(Per Dóminum.)

Deinde Com. S. Teresiæ a
Jesu Infante (duplex):

Ant. Veni, Sponsa Chri-
sti, áccipe corónam, quam
tibi Dóminus præparávit
in aetérnum.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. **R.** Inténde, pròspere procéde, et regna.

Oratio

Dómine, qui dixisti: Ni si efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum celórum: da nobis, quássumus; ita sanctæ Teresiæ Vírginis in humilitáte et simplicitáte cordis vestígia sectári, ut præmia consequámur ætéerna. (Qui vivis.)

Postea Commemoratio Octavæ:

Ant. O quam metuéndus est locus iste: vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

V. Domum tuam, Dómine, decent sanctitudo. **R.** In longitudinem diérum.

Oratio

Deus, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecratiōnis réparas diem, et sacris semper mystériis repreäsentas incólumes: exaudi preces populi tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum beneficia petíturus ingréditur, cuncta se impetrásse lætetur. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM**In II Nocturno**

Ex venerab. Beda coævo et Diplomat. S. Annonis

Lectio iv

Duo quidam presbýteri de natiōne Ánglōrum, qui in Hibérrnia multo tempore pro ætérna pátria exsuláverant, venérunt ad provínciam antiquórum Saxonum, si forte aliquos ibidem prædicando Christo acquirere possent. Erant autem unius ambo sicut devotionis, sic étiam vocábuli. Nam utérque eórum appellabátur Heuwaldus, sive Ewáldus; ea tamen distinctione, ut pro diuersa capillórum spécie unus niger, alter albus Ewáldus diceréatur. Quorum utérque pietate religiónis imbútus, sed niger Ewáldus magis sacrárum litterárum erat scientia instrúctus. Qui veníentes in provínciam intravérunt hospítium cujúsdam villiæ, petieruntque ab eo, ut transmittérunt ad Sátrapam, qui super eos erat, eo quod habérent áliquid legatiōnis et utilitatis, quod debérent ad illum perférre.

R. Sancti tui, Dómine, mirabile consecuti sunt iter, serviétes præceptis tuis, ut invenirentur illáesi in aquis válidis: * Terra appáruit árida; et in Mari Rubro via sine impedimento. **V.** Quóniam percuüssit petram, et fluxerunt aquæ, et torréntes inunda-vérunt Terra.

Lectio vi

Suscépit eos víllicus, et promittens se mittere eos ad Sátrapam, qui super eos erat (ut petébant), aliquot diébus secum retinuit. Qui cum cogniti essent a bárbaris, quod essent alterius religiós (nam hymnis et psalmis semper et oratiōnibus vacábant, et quotidie sacrificium Deo victimæ salutáris offerébant, habéntes secum váscula sacra et tabulam altáris vice dedicatam), suspécti sunt hábiti, quia, si pervenirent ad Sátrapam et loqueréntur cum illo, avérterent illum a diis suis, et ad novam Christiánæ fidei Religiónen transfrerrent: sicque paulatim omnis eórum provinciá véterem cogerétur in novam mutare cultúram.

R. Vérbera carnificum non timuérunt Sancti Dei, morientes pro Christi nōmine: * Ut herédes fierent in domo Dómini. **V.** Tradidérunt cōpora sua propter Deum ad supplícia. **Ut.**

Lectio vi

Itaque rapuérunt eos súbito et interemérunt; albus quidem Ewáldum veloci occisiōne gládii, nigellum autem longo suppli-ciórum cruciátu, et horrénda membrórum ómnium disceptiōne, quos interémptos in Rhenum projecérunt. Passi sunt autem præfati sacerdótes et fábuli Christi quinto Nónarum Octóbrium die. Nec martýrio eórum cælestia defuérunt mirácula. Quibus per vulgátis, gloriosissimus Dux Francórum Pipínius addúcta ad se eórum cōpora cóndidit cum multa glória in ecclésiâ Colóniæ civitatis juxta Rhenum, quae hodie sancti Cunibérati vocáti. Eadem elevávit sanctus Anno, Coloniensis Archiepíscopus, anno Domínicæ Incarnationis millésimo septuagésimo quarto, quinto Nónas Octóbris.

R. Tamquam aurum in fornáce probávit éléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illós: et in tempore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est éléctis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intellégent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscēnt illi. **Quóniam.** Glória Patri. **Quóniam.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 10, 16-22

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Ecce, ego mitto vos sicut oves in medio lupórum. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Episcopi

Liber 7 in Lucam

Mittens Dóminus discípulos in messem suam, quæ, licet verbo Dei sata, tamen culturæ laborem et sollícitum munus operárii requirébat, ne aves cæli sparsa sémina dissipárent, ait: Ecce, ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Contraria sunt sibi animália, ut ália ab aliis devoréntur. Sed bo-

nus pastor lupos gregi suo timére non novit; ideoque isti discípuli non in prædam, sed ad grátiam diriguntur. Sollicitúdo enim pastóriss boni efficit, ut lupi in agnos audére nihil possint.

R. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstítérunt in amóre fraternitatis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce, quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum! **Quia.**

Lectio viii

Lupi quid significáre videntur, debémus ad vértere. Béstiae nempe sunt, quæ insidiántur ovibus, circa pastoráles versántur casas, habitacula domórum intráre non audent; somnum canum, abséntiam aut desidiám pastóriss exploránt: óvium guttur invádunt, ut cito strángulent: feri, rapáces, iidémque natúra corporis rigidióres, ut se facile non possint infléctere, ímpetu quodam suo feruntur: et ideo sæpe luduntur. Nonne lupis istis hærétici comparándi sunt, qui insidiántur ovibus Christi, fre-

munt circa caulas, nocturno magis tempore, quam diúrno? Semper enim pérfidis nox est, qui solem nébulis interpretatiónis obdúcere, et quantum in ipsis est, fuscáre conántur.

R. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam potuit violári certámine: qui effuso sanguine secuti sunt Dóminum: * Contemnentes aulam régiam, pervenérunt ad regna cælestia. **V.** Ecce, quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum! Contemnentes. **Glória Patri. Contemnentes.**

Pro S. Teresia a Jesu Infante Virgine:

Lectio ix

Terésia a Jesu Infante, Alensónii in Gállia, ex honéstis piisque paréntibus orta est. Quinto ætatis anno, matre amissa, Dei providéntiæ se totam commisit sub vigilántia amantíssimi patris et sorórum natu majórum: quibus magístris, ad curréndam perfectionis viam ut gigas exsultávit. Novénis virginibus ex ordine sancti Benedícti Lexoviensis excolénda tráditur. Déci-

mo ætatis anno, arcáno et gravi morbo diu cruciata, ope Dóminæ Nostræ a Victória, divinitus fuit liberata. Angélico fervore repléta, ad sacrum convívium primitus accédens, insatiábilem hujus cibi famem hauríre visa est. Carmelitarum Excalceatórum ordinem ingredi cúpiens, ob ætatis deféctum, multas ad religiósam vitam amplecténdam nacta est difficultátes, quibus fórtiter superáttis, Lexoviensem Carmélum, quíndicim annos nata, feliciter ingrëssa est; ibique erga Deum et próximum exímia caritaté flagrávit. Spiritualem infántiæ viam, secundum Evangélii doctrinam, secúta, álios, speciátim novítias, eádem edócuit. Eádem caritate succénsa, duóbus ante óbitum annis Dei miséréntis amóri se víctimam obtulit. Vigínti quátuor annos nata, die trigésima Septémbribus, anno millésimo octingentésimo nonagésimo séptimo, ad Sponsum evolávit. Quam Pius undécimus, Póntífex Máximus, beatís Virginibus adscriptam, et bién-

nio post, jubilao máximo
recurrénte, solémniter in-
ter Sanctas relátam, pe-
culiárem ómnium Missió-
num Patrónam constituit
atque declarávit.

Te Deum laudámus.

Ubi vero non est dicenda
IX Lectio de S. Teresia, di-
citur:

Lectio ix

Versántur ergo circa
caulas, stábula tamen
Christi intráre non audent.
Et ídeo non sanántur, quia
in stábulum suum non vult
eos Christus indúcere, in
quo curátus est ille, qui de
Jerúsalem descéndens íncidit
in latrónes. Non ac-
cípiunt ergo medicínam,
qui médicum non requí-
runt. Explórant pastóris
abséntiam, et ídeo pastó-
res Ecclesiárum vel necá-
re, vel in exsílium ágere
conténdunt; quia præsen-
tibus pastóribus oves Chri-
sti incursáre non possunt.
Spoliáre ergo gregem Dó-
mini, et dirípere conántur,
qui corpórea quadam men-
tis intentione duri ac rígi-
di, nequáquam solent a
suo erróre defléctere.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

V. Exsultábunt Sancti
in glória. **R.** Lætabúntur
in cubílibus suis.

Ad Bened. **Ant.** Vestri
capílli cápití * omnes nu-
meráti sunt: nolíte timére:
multis passéribus meliòres
estis vos.

Oratio

Sanctórum Mártirum
tuórum Ewaldórum
nos, Dómine, fóveat pre-
tiósa conféssio: et pia jú-
giter intercéssio tueátur.
Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. S. Teresiæ:

Ant. Símile est regnum
cælórum hómini negotia-
tóri quærénti bonas mar-
garítas: invénta una pre-
tiósa, dedit ómnia sua, et
comparávit eam.

V. Diffusa est grátia in
lábiis tuis. **R.** Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Oratio

Dómine, qui dixisti: Nisi
efficiámini sicut párvuli,
non intrábitis in reg-
num cælórum: da nobis,
quésumus; ita sanctæ Te-
resiæ Vírginis in humili-
tate et simplicitate cordis
vestígia sectári, ut præ-
mia consequámur ætérna.
(Qui vivis.)

Deinde Com. Octavæ:

Ant. Zachæe, festínans
descénde, quia hódie in
domo tua opórtet me ma-
nére. At ille festínans de-
scéndit, et suscépit illum
gaudens in domum suam.
Hódie huic dómui salus a
Deo facta est, allelúa.

V. Hæc est domus Dó-
mini firmiter ædificáta. **R.**
Bene fundáta est supra fir-
mam petram.

Oratio

Deus, qui nobis per sín-
gulos annos hujus
sancti templi tui consecra-
tionis réparas diem, et sa-
cris semper mystériis re-
præsentas incólumes: ex-
audi preces pópuli tui, et
præsta; ut, quisquis hoc
templum benefícia petitú-
rus ingréditur, cuncta se
impetrásse lætétur. Per
Dóminum nostrum.

Vesperæ de sequenti, Com.
præcedentis, S. Teresiæ a Je-
su Infante et Octavæ.

Die 4 Octobris
S. FRANCISCI

Confessoris

Duplex majus

Omnia ut in Breviario.
In I Vesperis fit Comme-
moratio præcedentis:

Ant. Gaudent in cælis
ánimæ Sanctórum, qui

Christi vestígia sunt se-
cuti: et quia pro ejus amó-
re sanguinem suum fudé-
runt, ídeo cum Christo ex-
sultant sine fine.

V. Exsultábunt et Oratio
Sanctórum, ut supra 20*.

Deinde Commemoratio S.
Teresiæ a Jesu Infante:

Ant. Veni, Sponsa Chri-
sti, áccipe corónam, quam
tibi Dóminus præparávit
in ætérnum.

V. Diffusa et Oratio Dó-
mine, ut supra 20*.

Postea Commemoratio Oc-
tavæ:

Ant. O quam metuéndus
est locus iste: vere non est
hic áliud, nisi domus Dei
et porta cæli.

V. Domum tuam, Dó-
mine, decet sanctitudo.
R. In longitúdinem dié-
rum.

Oratio Deus, qui nobis,
ut supra.

Ad Laudes fit Commemo-
ratio Octavæ.

In Vesperis fit Commemo-
ratio sequentis diei infra Oc-
tavam (Ant. et V. e I Vespe-
ris) ac Ss. Placidi et Soc.
Mm.

Die 5 Octobris
DE VI DIE
INFRA OCTAVAM
DED. ECCL. CATH.

Semiduplex

Ant. Sanctificavit Dóminus tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

V. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. **R.** Bene fundáta est supra firmam petram.

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repräsentas incólumes: exaudi preces populi tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum beneficia petiturus ingréditur, cuncta se impetrásse lætetur. (Per Dóminum nostrum.)

Et fit Commemoratio Ss. Placi et Sociorum:

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Plácidi et Sociórum ejus natalítia cólere: da nobis in aeterna beatitudine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

IX Lectio de Ss. Placido et Soc. et fit eorundem Commemoratio in Laudibus.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 6 Octobris
S. BRUNONIS
Confessoris
Duplex

Omnia ut in Breviario.

Ad Laudes fit Com. Octavæ. Vespere de sequenti, Commemoratio præcedentis et diei Octavæ Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis (Ant. et V. e I Vesperis).

Die 7 Octobris
SACRATISSIMI
ROSARII B. M. V.

Duplex II classis

Omnia ut in Breviario.

Ad Laudes fit Commemoratio diei Octavæ, S. Marci I Papæ et Conf., ac Ss. Sergii et Soc. Mm.

In Vesperis Commemoratio sequentis et diei Octavæ.

Die 10 Octobris
SS. VICTORIS
ET SOCIORUM

Martyrum

Duplex

Omnia de Psalterio et Communi plurimorum Martyrum, præter sequentia:

V. Læfámini in Dómino et exsultáte, justi. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sanguine Agni.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui gloriósos Mártyres Victórem, Gereónem, Cássium, Floréntium, Sociósque eórum fortes in sua confesióne cognovimus; pios apud te in nostra intercesióne sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triumphans, divítias cælo condidit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beatum Joán nem Confessórem tuum ad fidem in géntibus propagándam mirabiliter excitare dignátus es, ac per eum in erudiéndis fidélibus novam in Ecclésia tua familiam congregásti: da nobis fámulis tuis, ita ejus institútis profícere; ut præmia consequámur aeterna. (Per Dóminum.)

Deinde fit Commemoratio S. Francisci Borgiæ Conf. (semiduplex):

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

Dómine Jesu Christe, veræ humilitatis et exémplar et præmium: quæsumus; ut, sicut beatum Franciscum in terréni honóris contémptu imitátorem tui gloriósum effecisti, ita nos ejúsdem imitatiónis et glóriæ tríbuas esse consortes. Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM

In II Nocturno

Ex Actis apud Bolland. et monum. loci

Lectio iv

Sacra Thebaeorum Légio sub Primicerio sancto Mauritio, cum in castris Maximiáni Imperatoris apud Octodúrum nunc Martinacum apud Vallésum consisteret, nonnulæ ejusdem Legiónis cohórtes ad custodiéndas urbes contra rebéllium oppugnatióne in Gálliā præmissæ sunt. Postquam autem sanctus Mauritius cum suis, qui idolis sacrificare et Christiános pérseui renuerant, in Alpium radicibus obtruncátus erat: Maximiánu veheménter irátus, reliquos Christiános miliites, quocumque locórum dispérsos, pari supplicio jubet trucidári. Itaque truculentíssimi satélites, sceleráta jussa exsequéntes, Cássium et Florentium cum áliis septem ejusdem professiōnis viris apud Bonnam deprehendéront: qui constánter Christiánam religiōnem profítentes, ibidem sunt interémpti.

R. Sancti tui, Dómine, mirábile consecuti sunt iter, serviétes præceptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impedimento. **V.** Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inunda-vérunt. **Terra.**

Lectio v

Mox ad sancti Gereónis properárunt agmen, quod trecéntos decem et octo numerábat miliites, Christiánæ fidei tenacíssimos; in quos omnes in Campis Agrippinæ Coloniæ irrúerunt, et jam ad gloriósum martyrium parátos occidérunt. Tum Sanctórum córpora in púteum profundum projecérunt. Interea cohors, quæ Victórem sequebátur, eodem itineré prope Coloniæ Trajánam ad locum, quem Xanthum nunc appéllant, pervénerat, ibique cum duce suo in pratis viréntibus castra posuerat. Hos iídem carnífices cum deprehendíssent, trecéntos triginta viros ferociter trucidáront, eósque in locis palústribus submersérunt. Passi sunt Mártires impe-

ratóribus Diocletiáno et Maximiáno décimam in Christiános persecutióne movéntibus. Sancti Mártires hodiérana festivitatē tribus máxime in locis, Coloniæ, Bonnæ et Xanthi solémniter venerántur.

R. Vérbera carnificum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nōmine: * Ut herédes fierent in domo Dómini. **V.** Tra-didérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. **U.**

Lectio vi

Elápsis aliquot post tot Mártyrum triúmphos annis, cum Ecclésiae sub Constantíno Magno pax fuit réddita, et templa memoriásque Mártyrum construéndi potéstas est facta Christiánis: mater Imperatóris Hélena sancti Gereónis et Sociórum córpora, quæ in Campis Agrip-pinénsibus varie dispersa, nonnullos præálto púteo recónditis, jam tum annos círciter triginta novem sub terra latuerant, summo stúdio collécta honorificentíssime cóndidit. Nam super púteum sublímis ac magníficae structuræ tem-plum, nōmine sanctórum Mártyrum ædificávit; in

quo tantum áurei fulgóris emíciuit, ut ob óperis mu-sívi foris et intus fulgén-tem elegántiam nomen „Ad áureos sanctos“ sor-tiretur. Eúndem honórem Imperátrix pia venerándis Cássii, Florentii atque Vic-tóris sociorúmque exúviis utróque martyrii loco im-péndit.

R. Tamquam aurum in fornáce probávit élertos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit il-los; et in témpore erit re-spéctus illórum: * Quóniam donum et pax est éléctis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intelligent veritátem: et fidéles in dilectiōne acquiéscēnt illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Cum audiératis, de Communi plurimorum Martýrum 1 loco.

Pro S. Francisco Borgia:

Lectio ix

Fránciscus, Gándiæ dux quartus, in aula Cároli quinti cæsarí, vitæ integritatē primum cláruit. Ad Granaténsē vero sepúlcrum Isabéllam imperatricem cum detulísset, in ejus vultu, fœde commutáto,

mortalium omnium caducitatem relegens, voto se adstrinxit, rebus omnibus abjectis, regum Regi unice inserviendi. Mortua igitur Eleonora de Castro conjuge, Societati Jesu nomen dedit. A sancto Ignatio generalis commissarius in Hispaniis factus, paulo post praepositus generalis tertius a Societate universa, licet invitatus, elegitur. Cardinali Alexandrino, ad conjungendos contra Turcas christianos principes legato, comes a beato Pio Papa quinto additus, cum arduum iter suscepisset ex obediencia, vitae tamen cursum Romae, ut optaratur, feliciter consummavit, anno salutis millesimo quingentesimo septuagesimo secundo. A Clemente decimo in Sanctorum numerum est adscriptus.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

V. Exsultabunt Sancti in gloria. R. Laetabuntur in cubilibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capilli capitibus * omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

Oratio
Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui gloriose martyres Victorem, Gereonem, Cassium, Florentium, Sociosque eorum fortes in sua confessione cognovimus; pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per Dominum nostrum.

Et fit Com. S. Francisci Borgiae:

Ant. Euge, serve bone et fideli, quia in pauca fuisti fideli, supra multa te constitutam, intra in gaudium Domini tui.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio

Domine Iesu Christe, vera humilitatis et exemplar et premium: quæsumus; ut, sicut beatum Franciscum in terreri honori contemptu imitatorum tui gloriosum effecisti; ita nos eisdem imitacionis et gloriae tribuas esse consortes: Qui vivis.

Vesperæ de sequenti, Com. præcedentis tantum:

Ant. Gaudent in caelis animæ Sanctorum, qui Christi vestigia sunt secu-

ti: et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

V. Exsultabunt et Oratio
Præsta, quæsumus, ut supra ad Laudes 26*.

Feria IV
ante Dominic. III Octobris
In Ecclesiis consecratis Diocesis excepta Cathedrali

IN DEDICATIONE
PROPRIÆ ECCLESIÆ
Duplex I classis cum Octava
communi

Omnia ut in Breviario.

Feria IV
ante Dominic. IV Octobris
In Ecclesiis, ut supra

IN OCTAVA
DEDICATIONIS
PROPRIÆ ECCLESIÆ
Duplex majus

Die 5 Novembribus
SACRARUM
RELIQUIARUM
quæ in Ecclesiis Diocesis
asservantur

Duplex majus
Omnia de Psalterio et Communi plurimorum Martyrum,
præter sequentia:

V. Laetamini in Domino et exsultate, justi. R. Et gloriamini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istorum est enim * regnum celorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad premia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

Oratio

Auge in nobis, Domine, resurrectionis fidem, qui in Sanctorum tuorum reliquiis mirabilia operaris: et fac nos immortalis gloriae particeps, cuius in eorum cineribus pignora veneramur. Per Dominum.

Et fit Commemoratio praecedentis:

Ant. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio

Ecclesiam tuam, Domine, sancti Caroli Confessoris tui atque Pontificis continua protectione custodi: ut, sicut illum pastoralis sollicitudo gloriosum reddidit; ita nos ejus intercessio in tuo semper faciat amore ferventes:

(Per Dominum.)

Deinde fit Com. Octavae
Omnium Sanctorum:

Ant. O quam gloriósum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amicti stolis albis sequuntur Agnum quocumque ierit!

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui nos ómnium Sanctorum tuórum mérita sub una tribuisti celebritate venerári: quássumus; ut desiderátam nobis tuae propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore.

In II Nocturno

Ex Tractátu sancti Joánnis Damascéni de fide orthodoxa

Liber 4, cap. 15

Lectio iv

Christus Dóminus Sanc-tórum reliquias velut salutáres fontes præbuit, ex quibus plúrima ad nos beneficia manant, suavissimúmque unguéntum pró-

fluit. Nec vero quisquam his fidem détrahat. Nam si aqua in desérto ex dura et áspera rupe, atque ex ásini maxilla, ad sedándam Samsóni sitim, Deo ita volénte, prosiliit, cur incre-dibile videáatur ex Mártirum reliquiis unguéntum suáve scaturíre? Mínime certe iis, quibus Dei poténtia et honor, quo Sanctos suos afficit, perspecta sunt et exploráta.

R. Sancti tui, Dómine, mirábile consecuti sunt iter, serviétes præcéptis tuis, ut invenírentur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in Mari Rubro via sine impedimén-to. **V.** Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v

In lege quidem, quisquis mórtuum tetigerat, im-mundus censemebatur. Hi verum in mortuórum número mínime sunt habéndi. Ex quo enim ille qui ipsa Vita est, et vitæ Auctor, inter mórtuos depulatus est: eos qui cum spe resurrec-tiónis fidéque in ipsum ob-dormiérunt, nequéquam mórtuos appellámus. Qui

enim mórtuum corpus mi-rácula édere queat? Quan-nam ígitur ratioñe, horum ópera dæmones expellún-tur, morbi profligántur, æ-gróti sanántur, cæci visum recipiunt, leprósi mundán-tur, tentatiónes discutiúntur ac mæróres, omne dé-nique datum óptimum, iis qui fide non dúbia póstulant, per eos descéndit a Patre lúminum? Quid labóris non suscipias, ut pa-trónum nanciscáris, qui te mortálí regi offéret, et pro te ad eum verba fáciat?

Annon ígitur ii honorándi, qui totús géneris humáni patróni sunt, Deóque pro nobis súpplices preces ad-hibent?

R. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fierent in domo Dómini. **V.** Tra-didérunt córpora sua prop-ter Deum ad supplicia. **U.**

Lectio vi

Honorándi certe: et qui dem ita ut in eórum nómine templa Deo ex-struámus, dona offerámus, memórias eórum colámus, atque in iis spirituáliter oblectémur: ea útique læ-titia, quæ illis arrideat a

quibus invitámur, ne, dum demeréri illos studémus, offendámus pótius et irri-témus. Quibus enim rebus Deus còlitur, iisdem servi quoque ipsíus oblectántur: quibus autem Deus offénditur, iisdem étiam milites offendúntur. Quocírca in psalmis et hymnis et cán-ticis spirituálibus, in compunctiōne quoque, et ege-nórum miseratione, quibus et Deus potíssimum còlitur, nos qui fidéles sumus, còlere Sanctos opórtet. Státuas eis, et imágines quæ videántur, erigámus: immo virtútes eórum imi-tando hoc consequámur, ut vivæ ipsórum státuæ imaginésque evadámus.

R. Tamquam aurum in fornáce probávit élertos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit il-los; et in témpore erit re-spéctus illórum: * Quóniam donum et pax est éléctis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilecti-óne acquíéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Descéndens Je-sus, de Communi plurimorum Martyrum 2 loco.

AD LAUDES

V. Exsultabunt Sancti in gloria. **R.** Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capilli cāpitūs * omnes numerati sunt: nolite timere: multis passēribus meliores estis vos.

Oratio

Auge in nobis, Dómine, resurrectiōnis fidem, qui in Sanctōrum tuorū relíquias mirabilia operaris: et fac nos immortális gloriæ partícipes, cujus in eórum cineribus pignora venerámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Octavæ Omnia Sanctorum:

Ant. Te gloriósus Apostolorum chorus, te Prophetarum laudabilis númerus, te Mártyrum candidátus laudat exérctus; te omnes Sancti et élécti voce confitentur unáni-mes, beáta Trinitas, unus Deus.

V. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui nos ómni-um Sanctōrum tuorū mérita sub una tribuisti

celebritéte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiōnis abundántiam, multiplicatis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum nostrum.

IN II VESPERIS

V. Exsultabunt Sancti in gloria. **R.** Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cælis * ánimæ Sanctōrum, qui Christi vestigia sunt secuti: et quia pro ejus amóre sanguinem suum fuderunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Oratio Auge in nobis, ut supra.

Et fit Commemoratio sequentis diei infra Octavam:

Ant. Angeli, Archángeli, Throni et Dominatiōnes, Principátus et Potestátes, Virtutes cælorum, Chérubim atque Séraphim, Patriárchæ et Prophétæ, sancti legis Doc-tóres, Apóstoli, omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgenes Dómini, Anachorítæ, Sanc-tique omnes, intercedite pro nobis.

V. Lætámini et Oratio Omnipotens, ut supra.

AD MATUTINUM

In II Nocturno

Lectio iv

Béatus Willibrórdus in Northúmbria, Angliæ Provinciæ, natus est sæculo séptimo. Patrem hábuit Wilgísūm ex Saxónibus oriündum, qui mónachus factus sanctitaté flóruit. A prima ætate monastérii Ripensis frátribus erudiéndus tráditur, ubi pietate et sacris disciplínis institútus, vitam páriter monásticam ampléxus est. Annum agens vigésimum, perfectiōris vitæ stúdio, cum Abbátis vénia, Hibérmiam pétuit, ubi sub disciplína Egbérti et Wigbérti per annos duódecim sacris lítteris óperam dedit. Sacris deinde Ordinibus initiátus, et trigésimum tértium agens suæ ætatis annum Présbyter factus, cum animárum zelo vehémenter aestuáret, a beáto Egbérto cum úndecim sóciis ad Frísones et Sáxones converténdos mittitur. Attamen cum Ultrajéctum apulíssent, et a Radbódo Frisiórum Rege incolisque pagánis repulsam passus

Die 7 Novembri
S. WILLIBORDI

Episcopi et Confessoris

Duplex

Omnia de Psalterio et Com-muni Confessoris Pontificis, præter sequentia:

V. Amávit eum Dómi-nus, et ornávit eum. **R.** Stolam gloriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacér-dos et Póntifex, * et vir-tútum ópifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Deus, qui ad prædicán-dum géntibus gloriām tuam beatum Willibrórdum Confessórem tuum atque Pontificem míttete dignátus es: ejus méritis et intercessiōne concéde; ut, quæ nobis agénda præcipis, te miseránte adimplé possimus. Per Dó-minum nostrum.

Et fit Commemoratio Octavæ Omnia Sanctorum:

Ant. O quam gloriósūm est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amicti stolis albis sequuntur Agnum quo-cumque ierit!

V. Exsultabunt et Oratio Omnipotens, ut supra.

30*

esset, ad Pipínum Herstál-lum in Fránciam ábiit, a quo benigne suscéptus, ad obtinéndam benedictióinem Apostólicam Romam ad Sérgium Pontíficem Máxi-mum a Rege destinátur.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Póntífex honorífice illum excípiens, impósito Cleméntis nómíne, Ultrajecténsum Episcopum consecrávit, ac sacris donátum Relíquiis, remísit in Gálliam, ubi a Pipíno excepít cathólicam fidem aliquádiu disseminávit. Cum deinde Cárolus Martéllus inter céteros hostes Radbódum christiánæ fidei infensiúnum debelláasset, Willibrórdus Ultrajectí sedem Archiepiscopálem firmávit. Inexpléibili tum ardóre géntium illárum salútem anhélans semen fidei per finítimas regiόnes sparsit, ac confractis idolórum simulácris, delubrórum ruínis signum crucis victor im-

pósuit. Hac de causa Pi-pínus filiúsque Cárolus Martéllus ipsi et successóribus ejus Ultrajectinam civitátem cum ómnibus apendícibus regáli donatióne confirmárantur.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Cum autem sub eorún dem Ducum patrocínio fidem circumquáque indefesso stúdio propagásset, ac per singula loca, ædificátiis Ecclésiis, ad Evangelii prædicatióñem et Sacramentórum administratióñem sacerdótes insti-tuísset, tandem multa ve-nérabilis aetáte, plusquam octogenárius, post multíplices milítiae christiánæ agónes, anno Christi septingéntésimo trigésimo no-no, die séptima Novémbris, ad supérnæ remunera-tiōnis præmia assúmp-tus est. Corpus ejus Epternaci, tunc Diocesis Trevirén-sis, ut vivens op-táverat, sepultum est in

monastério, quod in honórem sancti Benedícti fundáverat, ex quo loco post invasióñem Gallórūm in Ecclésiam Parochiálem ejus urbis fuit translátum, ubi hódie quiéscit. Hollándi, Zelándi atque notábilis pars Brabántia et Flándria nec non Ducátus quondam Clivénsis, nunc Diocesis Monasteriánsis, cum Archidiocesi Ultrajecténsi eum ut Apóstolum suum colunt.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes ope-rátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro pec-cátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Ipse.** Glória Patri. **Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo pérégre, de Communi Conf. Pont. 1 loco.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. **Ant.** Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, dicit Dóminus.

3 Propri. Dioc. Monast. P. Autumn.

Oratio

Deus, qui ad prædicá-dum géntibus glóriam tuam beatum Willibrordum Confessórem tuum atque Pontíficem míttete dignátus es: ejus méritis et intercessióne concéde; ut, quæ nobis agénda præcipis, te miseránte adimplére possímus. Per Dó-minum nostrum.

Et fit Commemoratio Octavæ Omníum Sanctorum:

Ant. Te gloriósus Apo-stolórum chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, te Mártyrum can-didátus laudat exércitus; te omnes Sancti et élécti voce confiténtur unáimes, beata Trinitas, unus Deus.

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilíbus suis.

Oratio

O mnípotens sempiterne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebri-tate venerári: quásimus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátiis interces-sóribus, largiáris. Per Dó-minum nostrum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui ad prædicandum géntibus glóriam tuam béatum Willibrórdum Confessórem tuum atque Pontíficem míttete dignátus es: ejus méritis et intercessióne concéde; ut, quæ nobis agénda præcipis, te miseránte adimplére possímus. Per Dóminum nostrum.

Die 27 Novembribus

S. WILLEHADI

Episcopi et Confessoris

Duplex (m. t. v.)

Omnia de Psalterio et Communi Confessoris Pontificis, præter sequentia:

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in

pópolo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui hunc diem venerábilem nobis in beáti Willehádi Confessóris atque Pontíficis festivitaté tribuísti: fidélium tuórum votis benígnus inténde; ut, ejúdem intercessióne a cunctis réatibus absolúti, gáudia conseguí mereámur æterna. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias célo cóndit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Clementíssime Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbátem, séculi hujus vanitatem in apérto túmulo pie meditántem, ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es: te súpplices exorámus; ut, ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consortio perfruámur æterno. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

In II Nocturno

Lectio iv

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Post hæc Willehádus, uti ex vetustis documenitis erúitur, Ostrága Hugmárcham proféctus paganórum furórem in se concitávit iis exprobrando, quod deos lapídeos cónseruent. Quare Thriántam declinávit, ibique aliquámdiu secúrus verbum Dei disseminávit. Cum autem sacro ardóre abrépti discípuli ejus idolórum fana evérterent, ad necem íterum quæsitus, fústibus cæsus plagisque afféctus est, et coáctus recédere. A Friesónibus ad Saxonum fines se convértit, quos paulo ante Cárolus rex armórum vi sibi subjugávit. A quo accersitus in Wigmódiā, cuius locus princeps Brema erat, una cum sóciis conténdit. Ibídem brevi plúrimos ad fidem Christi pertráxit, sed maturescèntem ségetem Widukíndus dux dire vastávit, sacros

præcónes fere omnes trucidávit præter Willehá-dum, qui Dei beneficio manus ejus effúgit. Di-spérso grege mærens pa-stor Romam proféctus est, beatórum Apostolórum in-tercessiónibus gentílium salútēm commendatúrus, et Hadriáni Pontíficis ad-lóquio recreátus, in Ger-mániam revérsus est.

R. Pósui adjutórium su-per poténtem, et exaltávi électum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliá-bitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto-meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Epternáci, quo primum se cónstulit, in mona-stério ábditus per biénni-um sacræ lectióni et scrip-tióni se dedit. Recogítans autem misérrimam gentílium condiciónem et ad eórum in dies ardéntius conversiónem anhélans, hortátu Cároli regis in Wigmódiā iterum per-rexit, ubi jam rebus pacá-tis conversóque ad fidem Widukíndo, magno cum fructu evangélium prædi-cávit. Per Saxóniam et Frísiam ubique locórum

templa fundávit, paróchias instituit, iisque regéndis presbýteros præpósuit. Culmen sacerdóti deinde adéptus, Bremæ episcopálem sedem constituit, mi-ræ pulchrítudinis ecclésia ínibi exstrúcta. Tota in circúitu diocési lustráta, tandem fractus labóribus in loco Blexen, tunc Bre-ménsis, nunc Monasterién-sis diocéseos, letháli febri corripitur. Ex circumstán-tibus discípulis unus lácri-mans sic rogat: Ne déseras, pater, gregem in fide tenéllum. Cui Willehá-dus: Noli, ait, mi fili, avo-cáre me a Dómini conspéc-tu, nec vivere lóngius áp-peto, nec mori pertímesco. Oves, quas crédidit mihi Deus, illi tuéndas commít-to; vobis non déerit ejus cleméntia, cuius misericór-diæ plena est terra. Tum óculis in cælum inténtus et orans, in Christi nómine requiévit sexto Idus No-vembri anni septingenté-simi octogésimi noni, cuius corpus Bremam trans-latum crebris miráculis in-cláruit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes ope-

rátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est:

* Ipse intercédat pro pec-cátis ómnium populórum.

V. Iste est, qui contémptis vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Ipse.** Glória Patri. **Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo peregre, de Communi Conf. Pont. 1 loco.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dó-minus per viás rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítu-am, dicit Dóminus.

Oratio

Omnipotens sempitérne Deus, qui hunc diem venerábilem nobis in beáti Willehádi Confessóris at-que Pontíficis festivitaté tribuísti: fidélium tuórum votis benígnus inténde; ut, ejúsdem intercessióne a cunctis réatibus absolúti, gáudia cósequi mereá-mur ætéerna. Per Dómi-num nostrum.

IN II VESPERIS

V. Justum dedúxit, ut supra.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Oratio Omnipotens, ut supra.

INDEX ALPHABETICUS

	pag.
Angelorum Custodum, duplex majus. 2 Oct.	15*
Brunonis Conf., duplex. 6 Oct.	22*
Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis, duplex I classis cum Octava communi. 30 Sept.	14*
— — De II die infra Oct., semiduplex. 1 Oct.	15*
— — De VI die infra Oct., semiduplex. 5 Oct.	22*
Dedicatio propriæ Ecclesiæ, duplex I classis cum Oc- tava communi. Feria IV ante Dominic. III Oct.	27*
— — Octava, duplex majus. Feria IV ante Dominic. IV Oct.	27*
Ewaldorum Mm., duplex. 3 Oct.	15*
Francisci Conf., duplex majus. 4 Oct.	21*
Hildegardis Virg., duplex. 25 Sept.	8*
Idæ Vidue, duplex. 4 Sept.	1*
Lamberti Ep. et Mart., duplex. 17 Sept.	4*
Mariæ B. V. Sacratissimi Rosarii, duplex II classis. 7 Oct.	22*
Reliquiarum sacrarum, quæ in Ecclesiis Diœcesis asservantur, duplex majus. 5 Nov.	27*
Victoris et Soc. Mm., duplex. 10 Oct.	23*
Willehadi Ep. et Conf., duplex. 27 Nov.	34*
Willibrordi Ep. et Conf., duplex. 7 Nov.	31*

APPROBATIO

Concordat cum originalibus approbatis.

Monasterii, die 31 Martii 1950

† MICHAEL

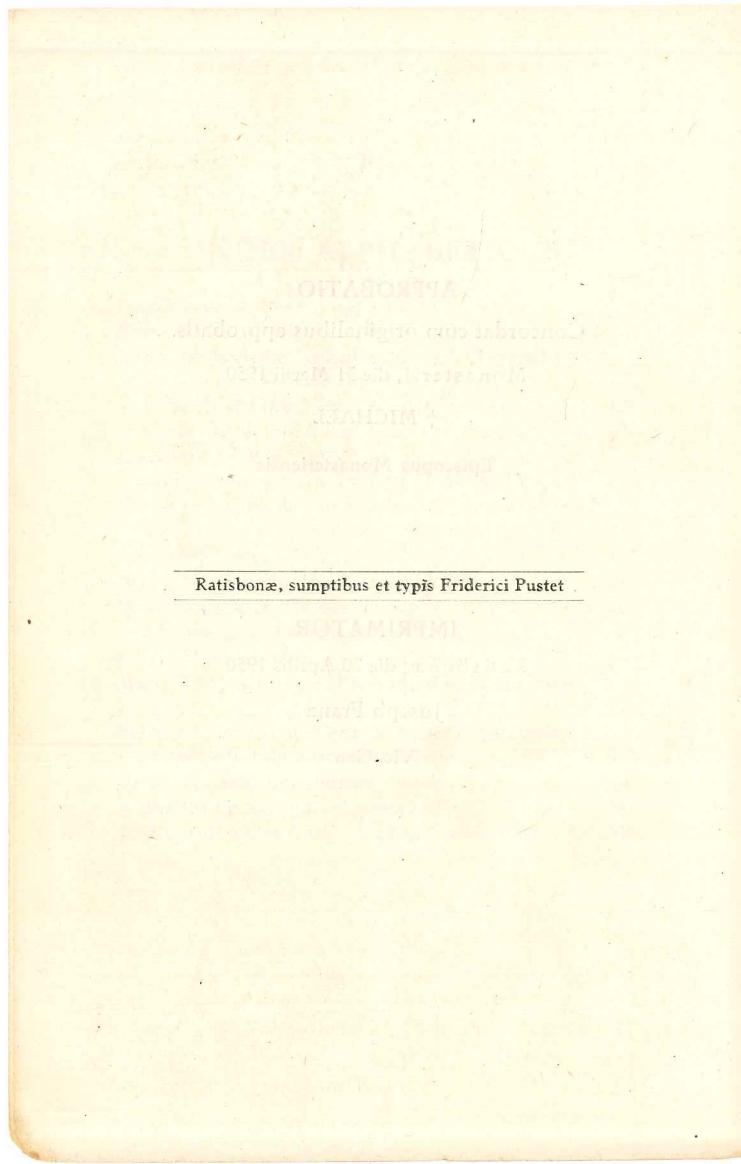
Episcopus Monasteriensis

IMPRIMATUR.

Ratisbonæ, die 20 Aprilis 1950

Joseph Franz

Vic. Gen.

Ratisbonæ, sumptibus et typis Friderici Pustet